

De Ster

TEMPEL

DIE TE BERN (ZWITSERLAND) ZAL VERRIJZEN.

Juli 1953

DE STER

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

53e JAARGANG

Nr 7

Redacteur:

DONOVAN H. VAN DAM,
President der Nederl. Zending.

Assistenten:

ANAISE G. en
CLYDE K. RUDD.

Zendingsfotograaf:

RINZE SCHIPPERS.

INHOUD:	Blz.
Geankerd in de waarheid, door President David O. McKay	203
De betekenis van „Vrees”, door Joseph Fielding Smith	204
De Heiligen in Europa bereiden zich voor om de Tempel te betreden, door Anaise Rudd	206
's Heren wegen, door John Siphkema	209
„Ik heb U niet van node”, door Andrée	212
Onze Zonnehoek	215
De Meester's Hand	218
Mijn werk en Mijn heerlijkheid, door Elder le Grant de Bry	219
Aan de Heiligen in Holland, door Elder Leonard Hesterman	221
Voorjaars-Conferenties de Zending door	223
Aankomst en Vertrek	225
Gebeurtenissen in de Zending	227
Emigranten	229
Gij zult U zelve zijn	232

Administratie: Laan van Poot 292, Den Haag

*„De Ster” van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand.*

ABONNEMENTSPRIJS: f 1.25 PER KWARTAAL
GIRONUMMER 240615 - LAAN VAN POOT 292 - DEN HAAG

NADruk VAN DE IN DIT NUMMER
VOORKOMENDE CLICHE'S IS VERBODEN

GEANKERD IN DE WAARHEID

door

President David O. McKay

*

"...gelooft niet iederen geest, maar beproeft de geesten of zij uit God zijn." (1 Johannes 4:1)

Het is iets wonderbaarlijks om geankerd te zijn in de waarheid. Indien iemand zich vasthecht aan een getuigenis, dat God in deze bedeling gesproken heeft, dat Hij Zijn waarheid heeft geopenbaard, dan bestaat er weinig gevaar, dat men van zijn standpunt zal worden gebracht door één of andere valse theorie, of halve waarheid, of valse beschuldiging, die in zijn leven kunnen voorkomen. Maar wanneer men niet vastgeankerd ligt, dan is men veel gemakkelijker te bewegen, tenminste men is rusteloos en niet zo goed op zijn gemak.

Laat de Kerk, het Evangelie van Jezus Christus de maatstaf zijn. Indien de dingen niet in overeenstemming zijn met de waarheden van het Evangelie, dan kunnen we deze dingen aan ons voorbij laten gaan, of ze in ieder geval opschorten, totdat de waarheid of valsheid vastgesteld is.

Er is nadrukkelijk gezegd, dat:

„Een mens kan niet in God geloven, zonder in de uiteinde-

lijke en onvermijdelijke zegen van de waarheid te geloven. Wanneer ge de waarheid aan uw zijde hebt, kunt ge door de donkere vallei van laster, wanbegrip en belediging gaan, onverschrokken, alsof gij een gepantserd pak droeg, hetwelk geen kogel dan doordringen en geen pijl kan doorklieven. Gij kunt uw hoofd hoog houden, het onbevreesd en uitdagend in de nek werpen, iedereen kalm en vastberaden in de ogen zien, alsof gij gelijk een zegevierende koning aan het hoofd van uw legioenen terugreed met wapperende banieren en blinkende lansen en met hoornen, die de lucht met muziek vervullen. Gij kunt de grote, overvloedige stroom van morele gezondheid door u heen voelen vloeien, evenals het verkwikte bloed iemand door het lichaam stroomt, die van harte en vol vreugde trots is op zijn lichamelijke gezondheid. Gij zult weten, dat alles uiteindelijk goed komt, dat het

goed moet komen, dat bedrog voor het grote heldere licht van de waarheid moet vluchten, evenals de donkerte in het niet verzinkt in de aanwezigheid van het volle zonlicht. Dan, met de waarheid als uw gids, uw metgezel, uw bondgenoot en inspiratie, tintelt gij door het bewustzijn van uw verwantschap met het Oneindige; en al de kleine beproevingen, verdrietelijkheden en lijden van het leven vervagen als vluchtige, onschuldige visioenen, gezien in een droom.”

In het Evangelie van Jezus

Christus, zoals het in deze dagen is geopenbaard ligt de hoop en de zaligheid van de menselijke familie. Ik gevoel het met mijn gehele ziel. Ik geloof, dat ik het kan bewijzen tot de bevrediging van een ieder, die oprecht en met een gebedsvol hart de leer en organisatie van de Kerk wil onderzoeken.

God helpe ons om geankerd te blijven in de waarheid en geve ons kracht om het te prediken en kracht om het te leven. Houdt u vast aan de waarheid; wees trouw aan de beginselen van leven en zaligheid, zoals zij geopenbaard zijn in deze bedeling.

* * * * *

De betekenis van „VREES”

DOOR JOSEPH FIELDING SMITH,

President van de Raad der Twaalf

Een correspondent heeft ons de volgende vraag gesteld: „Wilt U zo vriendelijk zijn de betekenis uit te leggen van het woord „vrezē”, als gebruikt in de volgende schriftuur-aanhalingen: Psalmen 111 : 10, 112 : 1 en Spreuken 1 : 7. De leden van onze klas begrijpen niet, waarom de Heer aan hen, die in Hem geloven zou vragen Hem te vrezē.”

De betreffende teksten zijn als volgt:

„De vreze des Heren is het

beginsel der wijsheid; allen die ze doen, hebben goed verstand; Zijn lof bestaat tot in eeuwigheid.”

„Wel gelukzalig is de man, die de Here vreest, die grote lust heeft in Zijne geboden”.

„De vreze des Heren is het beginsel der wetenschap; de dwazen verachten wijsheid en tucht.”

Er zijn vele schriftuurteksten, zowel oude als hedendaagse, waarin gelijkkluidende uitdrukkingen worden gebruikt; bijvoor-

beeld in de openbaring, bekend als „Het Visioen”: afd. 76 : 5:

„Want aldus zegt de Here: Ik, de Here ben hun genadig en goedertieren die Mij vrezen, en schep behagen in het eren van degenen, die mij in gerechtigheid en waarheid tot het einde dienen.”

Evenzo zeide Petrus in zijn verbazing, dat de Heer het Evangelie aan de heidenen had gebracht ten tijde van de bekering van Cornelius:

„Ik verneem in der waarheid, dat God geen aannemer des persoons is; maar in allen volke is, die Hem vreest en gerechtigheid werkt, Hem aangenaam.” (Hand. 10 : 34-35).

Wij weten dat de Heer genadig en vriendelijk is, en dat Hij er geen vreugde in scheidt vrees te veroorzaken in de harten van de rechtvaardigen; evenmin beveelt Hij hun Hem in een geest van vrees te naderen in de betekenis, waarin deze term gewoonlijk wordt gebruikt. Het is waar, dat de goddelozen Hem zullen vrezen en voor Hem zullen sidderen op die grote dag des oordeels en dat Hij toornig is op de goddelozen en een ontzettende vrees en beven bij Zijn komst zullen hun harten vervullen. De vrees waarover in deze teksten wordt gesproken in verband met de geest van gehoorzaamheid en het zoeken naar kennis is iets geheel verschillends.

Zulke teksten hebben geen betrekking op angst of verschrik-

king, wanneer zij gepaard gaan met het beginsel van geloof en gehoorzaamheid. Het woordenboek geeft ons verschillende verklaringen voor het gebruik van het woord „vrezen”. De verklaring voor het gebruik in de aangehaalde teksten is „eerbiedig ontzag hebben”. In Young's „Analytical Concordance to the Bible” vinden we voor het woord „vrees” verschillende betekenissen, zoals „schrik” van het Hebreeuwse woord *emah*; „angst” van het Hebreeuwse woord *pachdah* en „eerbied” van het Hebreeuwse woord *yirah*. En dus zien we, dat het woord „vrees”, zoals het wordt gegeven in de Engelse vertalingen van de Bijbel (en ook in de vanuit deze taal overgezette uitgaven. Red.) in de betreffende teksten de betekenis heeft van: NEDERIGE EERBIED. In de oorspronkelijke taal waren er woorden met dit nuanceverschil in betekenis, maar in de Engelse vertalingen moet het éne woord „vrees” verklaard worden overeenkomstig de betekenis, die er door de daarmee samenhangende tekst aan wordt gehecht.

Liefde en eerbied zijn beiden noodzakelijk bij de aanbidding van onze Hemelse Vader en Zijn Zoon Jezus Christus, maar degenen, die Zijn geboden onderhouden en waardig worden bevonden voor Hem te verschijnen, behoeven niet te vrezen, maar in nederigheid mogen en zullen zij hun knie in grote vreugde en eerbied buigen in een geest van volmaakte aanbidding.

DE HEILIGEN IN EUROPA

bereiden zich voor om de Tempel te betreden

door *Anaise Rudd.*

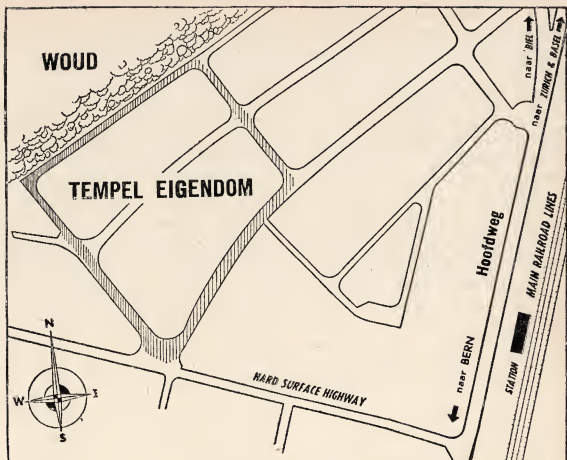
*

Eén van de doeleinden van het bezoek van President David O. McKay in Europa gedurende de zomer van 1952 was ongetwijfeld het uitkiezen van een passend tempel terrein voor de leden der kerk. Het schilderachtige Bern in het mooie Zwitserland werd de uitverkoren plaats. Het heilige gebouw, gelegen op slechts een afstand van zeven minuten van de stad Bern en te bereiken met een elektrische trein, zal gebouwd worden op een verhevenheid met op de achtergrond een prachtig bos en zal een oppervlakte beslaan van zeven acres (ongeveer 284 aren). Verwijderd van het woud ligt het mooie meer Munchenbuchsee. Ook de machtige Alpen rijzen als stoere getuigen op aan de gezichtseinder. Binnen de twee jaar verwacht men de voltrekking van de tempel. President David O. McKay verklaarde dat van een totaal van 1.370.000 leden van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, over de wereld verspreid, er 40.000 in Europa wonen. Van dit aantal woont de helft in Zwitserland en Duitsland. De

tempel zal dus voor hen gemakkelijk te bereiken zijn.

Het bezit van een tempel in Europa zal zeker een verwezenlijking zijn van een lang gekoesterde droom voor de vele trouwe leden van de Kerk. Dit betekent een nieuwe ontwikkeling en groei in de Kerk en voor de heiligen in dit deel van de wereld. Bij het vooruitzicht van een tempel, waar de zegeningen van de Heer zullen overvloedig zijn voor degenen, die Hem dienen, zien we de vruchten van het Evangelie, de vruchten in de wijngaard des Heren, die bij het optrekken van een tempel, een toppunt zullen bereiken. Aan alle heiligen, wanneer zij gehoorzaamheid betonen aan de wetten en verordeningen van het Evangelie, geeft de Heer overvloedige zegeningen. Maar de zegeningen, verbonden aan tempelwerk, zijn *de rijkste en grootste onder alle!*

Als Heiligen der Laatste Dagen moeten we voor de Heer een heilig volk zijn en daarom moeten we onszelf voorbereiden om waardig te zijn Gods' tempel te betreden. Wanneer de sluitsteen geplaatst wordt in de top van

de tempel, laat het zo wezen, dat ook wij de sluitsteen kunnen leggen aan onze voorbereidingen. Vandaag zijn wij in dezelfde positie als weleer de Heiligen in Amerika, toen God hun openbaarde dat een tempel moest gebouwd worden in Nauvoo, Illinois, in de eerste dagen van de herstelde Kerk. In „Leer en Verbonden” afdeling 124 : 37-39 lezen wij: „En verder, voorwaar zeg Ik u: Hoe zullen uw wassingen Mij aannemelijk zijn, tenzij gij ze verricht in een huis, dat gij ter ere van Mijn naam hebt gebouwd? Want om deze reden gebod Ik Mozes een tabernakel te bouwen, opdat zij deze met zich in de wildernis zouden voeren, en in het land van belofte een huis te bouwen, opdat die

verordeningen, welke van voor de grondlegging der wereld waren verborgen, mochten worden geopenbaard. Voorwaar zeg Ik u daarom, dat uw zalvingen, uw wassingen, uw dopen voor de doden, uw plechtige bijeenkomsten, uw gedenkdiensten voor uw offeranden door de zonen van Levi, en voor uw orakelen in uw heilige plaatsen, waar gij naar besprekingen luistert en uw inzettingen en geboden ontvangt voor het begin der openbaringen en der grondlegging van Zion, en voor de heerlijkheid, eer en begiftiging van alle inwoners van Zion, vastgelegd zijn door de orde van Mijn heilig huis, dat Mijn volk altijd is geboden ter ere van Mijn heilige naam te bouwen.”

Verwonderlijk is het niet voor Heiligen der Laatste Dagen dat de Heer elk van zijn kinderen beschouwt als een tempel. Ons lichaam is de tempel van onze geest en een heiligdom waar de Geest van God mag vertoeven. Daarom moeten de tempelen van onze lichamen waarin onze harten, vrij van zonde zijn, rein, vol van liefde en gerechtigheid en in harmonie met de geest van de tempel en de verordeningen, verbonden en zegeningen als resultaat van de volheid van het Evangelie.

Wij moeten als ware heiligen leven; geestelijk, lichamelijk en moreel gereed voor de zegeningen van de tempel.

Onze tempels worden niet gebouwd als monumenten of kijkplaatsen maar voor een bepaalde reden. Geen andere godsdienstige richtingen hebben tempels voor hetzelfde bepaalde en speciale doel. Vroeger was de tempel het middelpunt der aanbidding,

voor het bedienen van de heilige verordeningen van het Evangelie van Christus. In deze herstelde Kerk van Christus is de tempel even belangrijk als weleer en nodig bij de wederoprichting aller dingen. Mogen wij ons herinneren dat wij het voorrecht hebben door tempelwerk heilanden te worden voor onze geliefde doden. Laten wij ons verheugen dat wij in de tempel een eeuwig huwelijksverbond kunnen sluiten en dat onze familie een eeuwig verbond kan worden.

Om die reden heeft onze Kerk tempels en worden nú tempels gebouwd. Het is een liefdewerk voor onze overleden geliefden; daarin worden de zaligheidsverordeningen van het Evangelie bediend èn voor levenden èn voor doden. Laat ons voorbereid wezen om de zegeningen van een tempel hier in Europa deelachtig te zijn!

Leef onberispelijk!

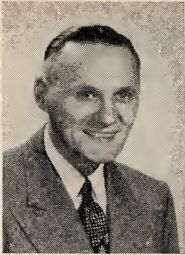
Bid ernstig en dikwijls!

Geer het Priesterschap!

Woon regelmatig de Avondmaaldienst bij!

Onderhoud het Woord van Wijsheid!

Betaal een eerlijk Tiende!

's Heren wegen

DOOR JOHN SIPKEMA

*

(Vervolg van pagina 187)

„Moeder, kom eens gauw kijken,” riep Minnie zenuwachtig, „een brief van Hendrik uit Indië.” Trillend nam zij de brief aan en wist niet wat zij er mee moest doen. „Geef hem maar aan mij,” zei Jan, „dan zal ik hem wel voorlezen.” De brief kwam van Java en was aan het oude adres in Amsterdam geadresseerd, en Marie had hem doorgezonden. Jan scheurde de enveloppe open en las aldus:

„Mijn lieve moeder,

Ik moet U veel verdriet aangedaan hebben, om nooit iets van mij te laten horen. Schaamte heeft mij terughouden te schrijven wat ik het laatste jaar doormaakt heb. Vergeef mij mijn verkeerde handelingen. U verwondert zich zeker waarom ik nu schrijf. Gisteren werd ik voorgesteld aan een zekere heer Thomassen, en hij vroeg mij of ik familie was van de Velthofs in Amsterdam. Hij had van U gehoord dat U een zoon in Indië had. En toen ik hem vroeg, waar

hij U had leren kennen, vertelde hij mij dat U geloofsgenoten zijt en dezelfde Evangelieleer omhelzen. Hij vertelde mij heel veel aangaande Uw kerk en dat U er zulke grote voorstanders van bent, en dat Jan zelfs ijverig als zendeling heeft meegeholpen die boodschap te verspreiden. Ook vertelde hij van het overlijden van vader, wat mijn verdriet groter maakte. Want ik heb veel geleden. Achttien maanden geleden trouwde ik met een zeer godsdienstig meisje. Zij was met haar ouders en twee broertjes ongeveer tien jaar geleden van Utrecht naar Indië gekomen. Wij gevoelden ons gelukkig, alhoewel ik dikwijls gekscherend sprak over haar vroomheid. Maar zij leidde mij goed en toen wij een jaar getrouwd waren, werden wij verrast met een lieve dochter. Zes weken na de geboorte van onze schat werd mijn vrouw ernstig ziek. Hevige koorts teisterden haar en binnen drie dagen was zij van mij weggerukt. Groter verlies kan ik nooit lijden. Toen gevoelde ik ten volle dat ik mij

moest bekeren. Ik begon weer te bidden, zoals U het mij heeft geleerd. En gisteren is er voor het eerst sinds haar overlijden een klein lichtstraaltje in mijn leven gekomen, toen ik van U hoorde. De heer Thomassen heeft beloofd mij vanavond te bezoeken en ik zie verlangend naar hem uit. Hij heeft mij ook verteld dat U denkkelijk naar Amerika zoudt gaan. Ik mag het niet verlangen, maar schrijft U mij gauw terug, lieve moeder. Ik hoop U spoedig weer te zien, want mijn plan is naar Holland terug te komen met mijn kleine lieveling. Indien U reeds in Amerika bent, dan zal ik U nareizen, om alles goed te maken wat ik U schuldig ben. Doe vooral de groeten aan Arie, Jan, Marie en Minnie, en wees in gedachten innig gekust van Uw zondige doch liefhebbende zoon,

Hendrik.

Met tranen in haar ogen had moeder de brief gevolgd. Haar zoon, haar oudste lieveling aan wie zij altijd dacht, had veel moeten lijden. Geen dag was er voorbij gegaan of zij had voor hem gebeden. Broeder Thomassen van den Helder had hem gevonden, en onder ontroerende aandoening riep zij uit: „God geve dat ik hem spoedig terug mag zien.“

Ernstig keken allen voor zich uit, en een ieder ging spoedig daarna stilzwijgend zijns weegs.

VII

Jan en zijn meisje, en Minnie met

haar verloofde zaten op een Donderdagavond in Augustus bij moeder Velthof gezellig te praten. Jan was nogal stil en toen moeder hem er opmerkzaam op maakte begon hij aldus: „Lieve moeder, vanavond is mijn bedoeling U enige plannen voor te leggen. Ik heb er met Emma over gesproken. Ons plan is de volgende week Donderdag te trouwen, en dat U met ons mee gaat om eeuwig aan vader verbonden te worden. Natuurlijk laten wij de beslissing aan U over.“

„Ik kan er niets tegen hebben dat jullie de stap wagen, en ik verheug mij met jullie in je voorgenomen plannen, omdat ik weet, dat je beiden in oprechtheid de Heer tracht te dienen, en Zijn Geest met jullie zal wonen. Mijn felicitaties hoor,“ en zich tot Emma wendende zei zij vriendelijk, „Ik ben trots op mijn aanstaande schoondochter.“

„Dank U, moeder,“ zei Emma blozend, „en ik ben dankbaar voor de moeder die mijn aanstaande echtgenoot zo edel opgevoed heeft.“

„Welnu, het tweede verzoek is één van mijn oprechtste verlangens, om aan vader verbonden te worden, en ik zal het zeer op prijs stellen, indien je alles in orde wilt brengen voor dit werk.“

„Ik wist wel dat U het met ons eens zoudt zijn, en daarom zal ik morgen beginnen aanbevelingsbrieven voor de tempel bij de bisschop aan te vragen en tempelijsten klaar maken.“

Alma zat Minnie aan te kijken en zij knikte hem aanmoedigend

toe met de bedoeling: „Steek jij nu van wal af.”

„Hoe denkt U er over dat ook wij met U door de tempel gaan, Zuster Velthof?” vroeg Alma.

„Dat is goed, maar kan Minnie dan ook mee?”

„Juist zo goed als Emma,” voegde Minnie er aan toe.

„Je bent nog veel te jong je met Emma te vergelijken,” zei Jan die voelde waar zij heen wilde.

„Zoudt U ons ook toestemming willen geven?” vroeg Alma.

„Je bedoelt toch niet.....”

„Goed geraden,” viel Jan zijn moeder in de rede, „zij willen ook hun eigen nestje bouwen.”

„Ik denk altijd dat je nog zo jong bent, en je bent al negentien. Enfin een mens zijn zin is een mens zijn leven. Ik kan niets tegen Alma hebben, en alhoewel ik dacht dat je beter nog een jaartje kan wachten, zal ik aan jullie verzoek voldoen. Ik ben nog een beetje ouderwets.”

„Helemaal niet, moesjelief,” zei Minnie, „U weet goed wat jongelui toekomt, en daarmee toont U dat Uw hart nog jong is. Wat hebben wij toch een echte moeder, hé Jan!”

Vijf zielen waren die avond zeer gelukkig. Tezamen prezen zij hun Schepper voor Zijn goedheid, en bogen hun knieën ter ere van Hem, Die hun zulke rijke zegeningen had geschonken en zo gelukkig had gemaakt.

Op de afgesproken Donderdag gingen zij door de tempel. De witte klederen en de heilige verordeningen maakten een diepe indruk op de zusters, die voor de eerste keer door het huis des Heren gingen. Vanuit de laatste kamer waarin zij vertoefden, werden zij naar het altaar geleid. Eerst werd Zuster Velthof aan haar echtgenoot verbonden en Jan deed het plaatsvervangend werk voor zijn vader; daarna werd het huwelijk voltrokken tussen Jan Velthof en Emma Rolsma, en tenslotte werden Alma Holmer en Minnie Velthof in de echt verenigd.

Plechtig liepen zij door de prachtige zaal heen en begaven zich naar de kleedkamers. Emma zei met een blos van geluk op haar wangen:

„Is alles niet wonderbaar, Jan?”

„Ja lieve, het zijn 's HEREN WEGEN!”

EINDE.

„Er zijn twee dingen die wij moeten leren te vergeten: - het goede dat wij anderen gedaan hebben en het kwade dat anderen ons aangedaan hebben.”

„IK HEB U NIET VAN NODE”

door *Andrée*

*

Hoe vaak hebben we mensen niet tegen elkaar horen zeggen: „Ik kan het heus alleen wel af, hoor, en ik heb je niet nodig”. Dit wordt doorgaans niet op al te vriendelijke toon gezegd, omdat vóór het uiten van deze zin natuurlijk gebleken is, dat de bereidwilligheid van de ene partij om de andere te helpen niet al te groot was.

Natuurlijk zijn er in het leven mensen en dingen, die we niet speciaal „nodig” hebben, maar we mogen vooral niet vergeten, dat alles voor een speciaal doel geschapen is, dat we allen „ergens” voor nodig zijn, en dat alle omstandigheden, waarin we geplaatst worden, alle ervaringen, die we opdoen, en alle personen en zaken, waarmee we kennis maken wel degelijk aan een zeker doel betreffende onze eigen groei en vooruitgang in het Evangelie beantwoorden.

Alles in de wereld en in het onmetelijk heelal is nodig en nodig geweest en „met een wijs oogmerk” geschapen. Het Evangelie was nodig en de wereld met alles er op was nodig; beide om als hulpmiddelen te dienen voor de groei der mensen in kennis, wijsheid en begrip. De mensen zelf waren nodig, om het Evangelie-Plan ten uitvoer te

kunnen brengen en ieder van ons vertegenwoordigt een heel klein radertje in dit wonderschone uurwerk, dat de vervulling van God's streven en doel uitmaakt. Natuurlijk is het éne onderdeel van een ingewikkeld mechanisme belangrijker dan het andere, maar gemist kunnen ze geen van allen worden; evenzo is het hart van het lichaam belangrijker dan de ledematen, maar toch is het lichaam niet volmaakt, als één van de ledematen ontbreekt.

Eén van de voornaamste beginselen volgens welke wij als Heiligen der Laatste Dagen moeten leven, is het principe, waarbij we bij onze naasten het gevoel opwekken, dat ze nodig zijn, dat we hun liefde behoeven en dat we hun bemoeiingen of hulp in dank aanvaarden. Wanneer we dit doen, leven we de beginselen der naastenliefde en die van het Eeuwige Evangelie, waardoor we zelf vervuld zullen worden van de hoedanigheden van de Liefde als omschreven in I Corinthiërs 13, omdat we daardoor het gevoel verkrijgen van „van node te zijn”, hetgeen tegelijkertijd het verlangen behoort in te sluiten anderen eveneens het gevoel te verschaffen, dat zij „van node zijn”.

We moeten echter wel voor ogen

houden, dat er een groot verschil bestaat in het „nodig” hebben van mensen of dingen, of het „willen” hebben hiervan. Wij **willen** vaak zoveel dingen hebben, die we feitelijk niet **nodig** hebben, maar welke wij met onze bekrompen opvattingen en begrip noodzakelijk en onmisbaar achten voor de ontwikkeling en groei van onze stoffelijke en geestelijke lichamen. Hierdoor komt het, dat we het meer dan eens zonder de door ons begeerde rijkdom en bezittingen moeten doen, maar dat we het toch nooit in onze levens zullen behoeven te stellen zonder de dingen die we werkelijk „nodig” hebben, want God kent onze behoeften, zelfs vóór dat we ze in gebed tot uitdrukking brengen, en Hij is altijd bereid onze beden te beantwoorden, wanneer we om dingen vragen, die werkelijk nodig zijn.

(Matth. 6 : 8).

Wanneer wij de dingen slechts „willen” hebben, dan willen wij deze te eigen bate aanwenden en ter vervulling van onze eigen doeleinden, verlangens en wenssen, en dit is niet altijd in overeenstemming met het Plan van God en het doel, dat Hij met Zijn kinderen wil bereiken.

Wanneer we de dingen echter „nodig” hebben, dan vormen zij een wezenlijk deel van ons Levensplan, een onmisbare schakel in de eeuwige keten, die eens zal worden gesloten en waardoor het gehele menselijke ras tot één grote familie zal worden verenigd.

„Het nodig hebben” van dingen

sluit onze naasten in zich, het „willen hebben” van dingen betekent slechts de bevrediging van ons eigen ik.

Het gevoel van „van node zijn”, behoort het verlangen op te wekken van geven en ontvangen op hetzelfde ogenblik, met dezelfde bedoeling en dezelfde overtuiging. In deze omschrijving vindt men ook de juiste vertolking van het woord „liefde”, van God’s liefde tegenover ons, van onze liefde tegenover God en onze liefde tegenover onze naasten.

Ik las eens in een boek over godsdienst, dat God zonder de mensen toch dezelfde God zou blijven, altijd groot en heerlijk, maar dat de mens zonder God van nul en gener waarde zou zijn, een wezen zonder werkelijk doel en zonder enig nut. Ik ging grif accoord met het laatste deel van deze bewering, maar ik kon mijzelf niet verenigen met het eerste deel van de verklaring van de schrijver, aangezien hij hiermede van het standpunt uitging, dat God ons niet nodig heeft en dat er bij de uitvoering van Zijn Plan van Leven en Liefde door ons, nietige mensenkinderen, geen essentiële rol wordt gespeeld. Maar dan rijst de vraag bij me op, waarom de Almachtige God, die ons kan verwekken en vernietigen naar Zijn wil, ons dan geschapen heeft, als Hij ons toch niet nodig had en wij toch niet noodzakelijk waren bij de vervulling van Zijn doelstellingen; want we mogen toch niet aannemen, dat God Zijn tijd doorbrengt met het scheppen van nut-

teloze en onnodige wezens.

(Joh. 17 : 9-10).

Bovendien mogen we niet vergeten, dat geen levend wezen statisch is, dat alle levende dingen vóór- of achteruitgaan, dat geen enkel levend wezen zelfs gedurende het kleinste tijdsbestek onveranderd of dezelfde blijft, en verder, dat onze God het machtigste levende Wezen in het ganse heelal uitmaakt, het grote Levende Licht, de grote Levende Waarheid en de grote Levende Liefde. En deze oneindige Bron van Liefde, Licht en Waarheid heeft aan ons onze plaats en betekenis in Zijn Plan met de Wereld in de volgende woorden geopenbaard:

„Want zie, dit is Mijn werk en Mijn heerlijkheid — de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen.”

(Mozes 1 : 39).

Welk een vreugde onderging de mens, toen deze woorden tot hem kwamen! Hoeveel dichter bij God voelde hij zich, toen hij tot het volkomen besef kwam van deze openbaring. Het was met een gevoel van de grootste dankbaarheid en nederigheid, dat de mens uit de handen van de Heer dit bewijs van Zijn liefde aanvaardde, waarin Hij de plichten en het doel van het verblijf van de mens hier op aarde verhelderde; waarbij Hij ons aantoonde, dat Hij ons liefheeft en „nodig” heeft, dat Hij zonder ons niet verheerlijkt kan worden, dat zonder ons Zijn Plan verijdeld zou worden

en Zijn eeuwige vooruitgang zou worden belemmerd.

Natuurlijk mogen we onszelf niet op de borst slaan om de noodzakelijke rol, die we in God's schepping en in de vervulling en verwezenlijking van Zijn grote waarheden spelen, want onder de hoedanigheden van de Liefde is er geen plaats voor een gevoel van onrechtmatige trots, daar werkelijke Liefde, zuiver en waar, in eerste instantie altijd afkomstig is van de oneindige Bron van kracht in de Hemel, van onze Almachtige Vader, wiens Liefde alleen vertrouwen, deugd, kennis, matigheid, geduld, vriendelijkheid, liefdadigheid, nederigheid, ijver en soortgelijke goede en waardige kwaliteiten omvat. Wij ontvangen deze liefde niet alleen voor onszelf; wij moeten er mee werken en haar hierdoor vermeerderen om met anderen te kunnen delen; want door dit te doen, vergroten we in onszelf de mogelijkheid voor het opnemen van een omvangrijke liefde, zodat we ook een grotere hoeveelheid liefde aan anderen kunnen uitdragen.

Op deze wijze verheerlijken we God op aarde, zoals Hij ons éénmaal zal verheerlijken, wanneer Hij, als we het „nodige” met het „nodige”, dat Hij ons verleend heeft, hebben gedaan, onze geesten zal verlichten, en alle mysteries zal oplossen en wij met open ogen en open harten zullen erkennen, dat we „nodig” waren in Zijn eeuwig Plan, dat alle leden van de grote, menselijke familie „van node” zijn, en dat

Vervolg pag. 219

Onze Zonnehoek

Bijlage van „De Ster” voor onze zonnige jeugd.

Verzorgd door Zr. Ann C. Okker.

Kitty, het buurmeisje, kwam aanhollen om te zien, wat Susie aan het doen was.

„Wat plant je daar, Susie?” vroeg ze, „een groenten-tuintje?”

„Niks hoor,” zei Susie, de koele aarde met haar schopje aanduwend, „zonnebloem-zaden.”

„Zonnebloem-zaden!” Kitty gichelde hardop. „Wel, wie heeft er ooit gehoord, dat je met opzet zonnebloemen gaat zaaien? Dat is toch maar onkruid.”

Susie glimlachte. „Ik vind ze leuker dan iets anders,” zei ze. „Misschien verander je van gedachten als ze bloeien.”

„Misschien,” zuchtte Kitty. „We zullen afwachten wat er van wordt!”

In een ommezien waren de zonnebloemen van Susie in bloei. Zij stonden op een keurige rij in de tuin, bijna twee keer zo hoog als Susie en Kitty. De twee meisjes keken omhoog naar de grote glimlachende zonnebloem-gezichten. En het was net of de zonnebloemen naar beneden bogen en terugnikten.

„Zijn ze niet reusachtig?” vroeg Susie trots.

Maar Kitty schudde stuurs haar hoofd. „Het spijt me, maar ik vind het toch gewoon onkruid,” zei ze. „Ik begrijp niet, waarom je onkruid wilt kweken.”

„Misschien verander je van gedachten, wanneer we er deze herfst het zaad van krijgen,” zei Susie. „Zonnebloemen zijn toch zo leuk.” Spoedig was het herfst en de zaden in de zonnebloem-gezichten waren hard geworden en konden eruit gehaald worden.

„Hier is ook een glazen pot voor jou, Kitty,” zei Susie, „laten we ze helemaal vol zonnepitten doen.”

„Goed,” stemde Kitty toe. „Ik zal helpen, maar wat kunnen we met de zaden doen, als we daar mee klaar zijn?”

Susie schudde haar hoofd. „Dat is een geheim. Maar ik zal je een heel klein beetje op weg helpen. Het heeft iets te maken met sneeuw.”

„O, best,” zeide Kitty, „dan zal ik wachten tot het sneeuwt. Maar je moet me beloven me dan het geheim te vertellen.”

„Je zult blij zijn, dat je gewacht hebt,” was alles wat Susie wilde zeggen. „Zonnebloemen zijn werkelijk het leukste wat je kunt bedenken. Dat zul je zien.”

Op de dag, dat de eerste sneeuw was gevallen, holden Susie en Kitty van school naar huis.

„Vandaag is de dag!” riep Kitty ademloos uit, „nu zal ik het geheim van de zonnebloemen te weten komen!”

Susie ging het huis binnen en haalde de twee potten met zonnepitten te voorschijn.

Kitty kon nauwelijks afwachten wat er verder zou gebeuren.

„Hier Kitty, neem jij deze pot.”

Susie liep naar het met sneeuw bedekte vogelbadje. Met haar grote dikke want veegde ze zorgvuldig de verse sneeuw weg.

„Kijk!” Zij glimlachte gelukkig en opende de pot met zonnepitten.

„Laten we wat eten klaarzetten voor de hongerige roodborstjes-familie. Zie je ze daar in elkaar gedoken in de pereboom zitten? Zij zien er zo koud en treurig uit.”

„O!”, was alles wat Kitty kon antwoorden, „dus daarom heb je de zaden bewaard! Dat is leuk!”

„Laten we nu naar binnen gaan,” zei Susie met een knipoogje, „dit is nog maar de helft van mijn verrassing.”

Binnen enkele ogenblikken zaten de beide meisjes gezellig op de huiskamervloer voor het knetterende haardvuur. Op een veilige afstand van de vlammen legden zij kranten op de grond.

Susie had naalden en garen, penselen en bonte kleurtjes verf te voorschijn gehaald.

Kitty zette grote ogen op.

„Nu weet ik wat we gaan doen!” riep ze plotseling in verrukking

uit. „Nu weet ik, waarom je zei, dat zonnebloemen zo leuk zijn!”
 „Vandaag zullen we verschillende van de zaden met onze verf en penselen leuke bonte kleurtjes geven,” zei Susie. „Dan zullen we ze vannacht op de kranten laten drogen. En morgen na schooltijd kunnen we ze met naald en draad tot een ketting van vrolijke, kleurige kralen rijgen.”
 „Ik maak van mijn ketting een verjaarscadeautje voor mijn moeder,” besloot Kitty.

Toen keek zij haar vriendinnetje aan en zei zachtjes: „Je hebt gelijk over de zonnebloemen, Susie. Ze zijn helemaal geen onkruid. Ze zijn leuk! Het leukste van alle bloemen in de wereld!”

* * *

Vreemde dingen in de wereld

Wel, stel je voor!

Heb je je ooit wel eens afgevraagd, hoe een klein vogeltje uit zijn ei komt? Hij „maakt het open” met een sleutel! Deze „sleutel” is in werkelijkheid niets anders dan een-punt op het einde van de bovenste helft van zijn snavel. Gedurende de laatste paar dagen, voordat het uitkomt, wrijft deze „ei-tand”, zoals hij wordt genoemd, over de binnenkant van het ei en snijdt zo het stevige vlies door, dat een soort beschermende „binnenhuid” vormt bij het keren van de eieren door de moedervogel.

Wanneer hij op het punt staat om uit te komen, maakt de baby-vogel een plotselinge beweging om zijn nek uit te strekken. Daardoor komt de snavel in het luchtgedeelte aan het stompe einde van het ei. Je hebt misschien deze „lucht-blaas” wel eens opgemerkt als je moeder hielp met het pellen van hardgekookte eieren.

Doordat hij in deze luchtruimte doorbreekt krijgt de baby voor het eerst zijn longen met lucht en dat schijnt hem een reuze fut te geven! Want voor dat je het weet gebruikt hij zijn kleine ei-tand om de schaal weg te hameren. Eerst maakt hij een heel klein gaatje en dan vergroot hij het tot het stompe einde openbarst en de baby-vogel er uitstapt in de vrije wereld! Omdat hij nu die kleine, vreemde „sleutel” op zijn snavel niet meer nodig heeft, valt deze spoedig af.

En dat is de manier waarop kleine vogeltjes de deur tot de vrijheid openen!.....

Wat men niet begrijpt bezit men niet.

Goethe.

DES MEESTER'S HAND

Vrij naar het Engels vertaald door André.

Vol schrammen en krassen, vol stof zat de kast,
en de baas van de veiling, hij dacht:
„Ach, die oude viool is de moeite niet waard,
waarom zou die hier zijn gebracht?“
Toch hief hij hem op en hij vroeg met een lach:
„Zeg mensen, wat biedt U hiervoor?
Wie begint er te bieden op deze viool?
Eén gulden? Nu, wie gaat er door?“
„Twee gulden“, „Twee gulden, we zijn al bij drie,
Kom mensen, wie geeft er nog meer?
Drie gulden! Dat's éénmaal, en andermaal drie!
Zo'n koopje, dat krijgt U nooit weer“.
Toen trad er naar voren één man oud en stram,
door de jaren vergrijsd was zijn haar;
hij pakte de stok met de oude viool,
en beroerde heel zachtjes een snaar.
Hij bracht hem op toon en toen klonk door de zaal,
zo helder als 't zuiverst kristal
een lied, dat aan hemelse klanken gelijk
scheen te vullen het ganse heelaal.
Toen stierf de muziek en de veilingsbaas vroeg
met een kalme en heel zachte stem:
„Wie geeft me een bod op deez' oude viool?“
En de mensen, zij antwoordden hem:
„Eén duizend gulden!“ „Wie geeft er me twee?“
„Twee duizend!“ „Wie geeft er nog meer?“
„Drie duizend! Dat's éénmaal en andermaal drie.
Zo'n koopje dat krijgt U nooit weer!“
De mensen zij juichten, maar een enkeling zei:
„Er is iets, dat ik niet kan verstaan.
Waarom is dat ding nu toch plots zoveel waard?
Wat is daar ineens aan gedaan?
En zacht klonk het antwoord, het kwam van de kant:
„Het kwam door des Meester's hand“.

Er wordt toch zo dikwijls een mens oud en moe,
voor het oog aan een wrak gelijk,
op de veiling van het leven voor een spotprijs verkocht,
en gehoond vaak door arm en door rijk.
Gelijk de viool, vol stof en gekrast,
wordt zijn waarde niet erg hoog geschat.
Het is éénmaal, en andermaal, dan luidt het „Verkocht“,
en een mens heeft zijn leven gehad,
Maar de Meester, Hij komt, en het dwaze publiek,
dat zijn oordeel zo vroeg had geveld,
zal slechts zelden begrijpen, waarom toch zo plots
een veel hoog're waard' werd vermeld.
Het zal nimmer verstaan, dat het hart en de ziel,
reeds zo lang aan d'ellende verpand,
weer schoon en verheven kan zijn als voorheen:
EN SLECHT'S DOOR DES MEESTER'S HAND.

Vervolg van pag. 214

niet één tot de ander mag zeggen
„Ik heb u niet van node.”

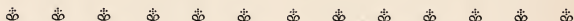
(I Cor. 12 : 21).

Dan zullen we de grote dag van heerlijkheid en vrede beleven, waar onze levenspaden geplaveid zullen zijn met God's Liefde en Genade, de dag, die voor onze Heer en Heiland Jezus Christus aanbrak, toen Hij sprak:

„Ik heb U verheerlijkt op de aarde, Ik heb voleindigd het werk dat Gij Mij gegeven hebt om te doen:

En nu verheerlijk Mij, Gij Vader, bij Uzelven, met de heerlijkheid, die Ik bij U had eer de wereld was.”

(Joh. 17 : 4, 5).

Mijn werk en Mijn heerlijkheid

DOOR ELDER LE GRANT DE BRY.

*

Enkele honderden jaren geleden verliet een man Spanje en trok naar de nieuwe wereld, want daar koesterde hij de hoop een bron van eeuwig leven te ontdekken. Ponce de Leon zocht vele jaren, maar kon nimmer die wonderbare bron vinden. Indien deze man in zijn eigen land gebleven was en gelezen en begrepen had datgene, wat in de H. Schrift geschreven is, dan zou hij geweten hebben dat er maar één weg is om zijn doelpunt te bereiken zoals we lezen in Johannes. Dit is het verslag dat God ons het eeuwige leven gegeven heeft en dit leven is in Zijn Zoon. Jezus zegde tot de Samaritaanse vrouw bij de bron: „Maar zo wie gedronken zal hebben van het water dat Ik hem geven zal, dien

zal in eeuwigheid niet dorsten, maar het water dat Ik hem zal geven, zal in hem worden een fontein van water springende tot in het eeuwige leven.”

De vraag komt tot vele mensen wat ze moeten doen om dat einde te bereiken. In Lucas, hoofdstuk 10, lezen we diezelfde vraag: „En zie, een zekere wetgeleerde stond op, Hem verzoekende, en zeggende: Meester, wat doende zal ik het eeuwige leven beërven? hoe leest gij? En Hij antwoordende, zeide: Gij zult den Here uw God liefhebben met geheel uw hart en uit geheel uw verstand, en uw naaste als uzelf.” En Jezus vervolgde en gaf die wondermooie parabel van de barmhartige Samaritaan (Lucas: 10 : 30-37).

Indien wij reeds zoveel liefde en goedheid moeten betonen tegenover een vreemdeling, hoeveel meer moeten we betonen aan diegenen rondom ons in ons dagelijks leven, op het werk, thuis en in de kerk. Zulkdanige liefde moeten we hebben, dat we de fouten van anderen niet opmerken, maar hen vooruithelpen in het Evangelie. Gedurende Zijn gehele leven, heeft de Zaligmaker ons laten zien dat zaligheid zich concentreert op de wet van liefde, beide tot God en onze medemensen. Als we deze wet kunnen nakomen, zullen alle andere vanzelfsprekend nageleefd worden.

Een van de laatste grote uitdrukkelijke geboden, die Christus verklaarde aan Zijn apostelen vooraleer hij stierf aan het kruis was: „Gelijkerwijs de Vader Mij liefgehad heeft, heb Ik ook u liefgehad; blijft in deze mijne liefde. Indien gij mijne geboden bewaart,

zo zult gij in mijne liefde blijven, gelijkerwijs Ik de geboden mijns Vaders bewaard heb en blijf in zijne liefde. Deze dingen heb Ik tot u gesproken opdat mijne blijdschap in u blijve en uwe blijdschap vervuld worde. Dit is mijn gebod, dat gij elkander liefhebt gelijkerwijs Ik u liefgehad heb.”

Laat ons allen dit zaad diep in onze harten planten en het bewerken, zodat, wanneer de storm komt, het niet verstrooid worde, of wanneer het ontkiemt en een weinig gegroeid is, het niet sterft van dorst.

Het grote doel van het leven ligt opgesloten in de enkele woorden, die God sprak tot Mozes op de berg: „Dit is Mijn werk en Mijne heerlijkheid — de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen.

Dat deze getuigenis voor ons allen waar moge worden, is mijn gebed in Jezus' naam — Amen.

Gevleugelde woorden

Er zijn misschien meer mensen, die hun kansen gemist hebben, dan er zijn, aan wie de kansen hebben ontbroken.

Gonia de Palajos.

In belangrijke omstandigheden moet men er zich minder op toeleggen kansen te scheppen, dan de kansen, die er zijn te baat te nemen.

La Rochefoucauld.

Niemand kan iets goed doen, die zijn werk niet voor belangrijk houdt.

Emerson.

Aan de Heiligen in Holland

door Elder Leonard Hesterman.

*

De „Prediker” in hoofdstuk 3 van Ecclesiastes zegt dat: „Alles heeft een bestemden tijd, en alle voornemen onder de hemel heeft zijn tijd, — „Een tijd om te wenen en een tijd om te lachen”, zegt hij.

Op dit ogenblik voel ik, alsof ik beide zou moeten doen, én wenen én lachen. U ziet, de tijd is gekomen dat ik heenga... Weg van Holland en alle dierbare vrienden in dit land, geboortegrond van mijn ouders, en terug naar mijn tehuis. De gedachte van vertrek brengt reeds een droevige gelaatsuitdrukking terwijl het idee van terugkeer naar huis geluk en vreugde brengt.

De Prediker vervolgt... „een tijd om te omhelzen en een tijd om verre te zijn van omhelzen...” Dertig maanden geleden omhelsde ik het laatst het vleselijk tabernakel van een van God's uitverkorene geesten... Mijn moeder, die voor mij nu meer betekenis heeft dan enig ander sterfelijk schepsel. Dank aan de heiligen in Holland, heb ik geleerd mijn moeder te begrijpen in dit verafgelegen land. Nu ken ik de toestand, waarin zij werd grootgebracht en waardeer ik ten volle

hoe zij, als alle andere ijverige Hollanders, zóvéél deed met zó weinig. De tijd nadert nu vlug, dat ik haar opnieuw zal omhelzen en als ik het doe, zal ik de heiligen in Holland herinneren en mij verheugen in de kennis dat wij allen één zijn in het omhelzen van hetzelfde door God-gegevene Evangelie!

Ik moest niet zolang wachten om mijn vader opnieuw te omhelzen, daar de Heer het nodig oordeelde om hem te sturen, met zijn nieuwe levensgezellin, hier naar Holland heen, waar, enkele dagen geleden, onze harten in gelukkige vereniging jubelden. Moge de Heer hem zegenen in zijn zendingsarbeid.

Verder zegt de zoon van David: „een tijd om te zwijgen en een tijd om te spreken.” Dit is voor mij de tijd om te spreken... Om vrijuit te spreken en mijn dankbaarheid te betuigen aan al die uitnemende mensen met wie ik in contact gekomen ben... Op voorstel van het zendingspresidentschap heb ik niet teruggereisd naar alle districten en gemeenten, waar ik vroeger gewerkt heb. Daarom gebruik ik dit officieel orgaan van de zen-

ding om te zeggen: „Dank u om mijn vrienden te wezen”. Uw ongeëvenaarde gastvrijheid, uw aanhoudende vriendelijkheid en uw hulpvaardige welwillendheid zijn voor mij een bewijs dat de vriendschap van een Hollandse heilige echt is. God zegene U er voor.

Ecclesiastes leest verder... „een tijd om lief te hebben en een tijd om te haten.” In dit zendingsveld heb ik geleerd om dit wondervolle Evangelie, dat hersteld werd in onze tijd, meer en meer te beminnen. Ik heb de werkingen van Gods' Hand gezien en waargenomen hoe werkelijk bekeerde harten veranderen en groeien en gestadig vorderingen maken naar het doelpunt van eeuwige volmaking.

Met degenen, die niet het éne en enigste Evangelie van Christus belijden, kunnen we enkel medelijden hebben. Wij haten leringen van mensen, geïnspireerd door de duivel.

„Een tijd van oorlog en een tijd van vrede.” zegt de Prediker. Ongelukkigerwijze, de huidige toestand is er een van oorlog;

bloed en tranen bevlekken het aanschijn der aarde. Naar alle waarschijnlijkheid kan deze nederige persoon, die de Heer eens heeft gediend in dit prachtig land, geroepen worden in militairen dienst. Van hem kan vereist worden om de H. Schrift te vervangen door een geweer. Maar we weten niet met zekerheid wat zal geschieden.

Bij het sluiten van deze open brief, gebruik ik opnieuw de woorden van de Prediker, die zegde, zoals ik, in alle nederigheid: „Vrees God en houd Zijn geboden, want dit betaamt alle mensen. Want God zal ieder werk in het gericht brengen, met al wat verborgen is, het zij goed of kwaad.” (Ecc. 12 : 13-14). In deze woorden zal het kwaad onrust vinden, terwijl gerechtigheid zich zal verblijden.

Mijn gebed voor ons allen is dat onze „verborgen geheime werken” zullen rechtvaardig bevonden worden; dat we zullen verheerlijkt worden in de hoogste hemelen en het voorrecht ontvangen de glorie van God te aanschouwen.

DE DEUGD VERDWIJNT DOOR HET SPREKEN OVER DE DEUGD, ZOALS DE STILTE VERDWIJNT DOOR HET SPREKEN OVER DE STILTE.

multatuli.

VOORJAARS-CONFERENTIES

de Zending door

De geest die uitgaat van onze conferenties blijft velen immer bij. Zij zijn een lichtbaak in ons leven en wij denken gaarne terug aan de diepe onvergetelijke indruk, de eenvoud en de vriendelijkheid, die ware dienstknechten van God achterlaten.

Wij vernieuwen ook vriendschapsbanden en één, als broeders en zusters in het Evangelie, versterkt en opgebouwd door elkander, keren we huiswaarts. Onze getuigenis is sterker, onze liefde dieper en wijder.

Dat het vuur in onze harten brandend moge blijven! Dat wij indachtig mogen zijn de vermaningen en waarschuwingen, die wij soms zó van node hebben!

ROTTERDAM DISTRICT CONFERENTIE, 19 APRIL 1953.

De twee conferentie-bijeenkomsten van het Rotterdamse district werden gehouden in het „Odeon” gebouw, Gouvernestraat, Rotterdam. De eerste vergadering begon om 10 uur. President Donovan H. Van Dam presideerde en de districtspresident, Elder Albert B. Clark leidde de twee zittingen. De sprekers van de morgenvergadering waren: Elder Dale Van Kampen die 't verhaal van de rijke jongeling aanhaalde; Broeder J. Veltman (gemeente Vlaardingen), die ons aanmaande God boven alles lief te hebben en onze naaste gelijk ons zelf; Elder John W. De Young behandelde het onderwerp kuisheid; Elder Richard G. Taylor verklaarde ons dat het woord „neen” afbrekend is en „ja” opbouwend; Elder Stephen L. Van Wagenen sprak over het onderwerp „Laat ons mensen maken naar ons beeld en onze gelijknis”; Elder Le Roy R. Ostler gaf ons het beeld van de akker, de boer, het zaad, goede en slechte vruchten; Elder Melvin H. De Young sprak over bekering en Elder Nicholas Vanderlinden verklaarde dat „het Boek van Mormon niet geschreven, maar wel vertaald werd door Joseph Smith en sprak vervolgens over het woord van wijsheid en de tiendewet. Het Districtskoor zorgde voor de gepaste zangen en Elder Albert B. Clark zong het „Onze Vader”. Er waren 327 aanwezigen.

In de namiddagvergadering om 2 uur stelde de zendingssecretaris, Elder J. J. Van Ry, de generale autoriteiten voor, die eenparig door alle leden ondersteund werden. De sprekers waren Elder Jack Van Ry, die de betekenis verklaarde van de boodschap van de profeet Joseph Smith; Elder Rey L. Duffin, die een boodschap van geluk en liefde bracht; Broeder Gerrit de Jong (gemeente Dordrecht), die ons aanmaande 't verlorene van de kudde op te zoeken; Elder John Veenendaal wakte ons op tot gebed om een getuigenis van God en Zijn Kerk te krijgen; Elder Gorden C. Mortensen zede ons te bouwen op de rots van openbaring; Elder Albert B. Clark wakkerde ons aan de schriften te onderzoeken en President Donovan H. Van Dam sprak over de eenvoudige beginselen van het Evangelie. Elder Richard H. Storrs zong „O divine Redeemer” en Zr. Eleonore Schippers gaf een pianosolo ten gehore.

GRONINGEN DISTRICT-CONFERENTIE, 26 APRIL 1953.

De eerste zitting werd gehouden om 10 uur in het zendings-eigen-kerkgebouw, in de Poelestraat 54, te Groningen. President Donovan H. Van Dam presideerde en Rulon E. Ames, districtspresident, leidde beide vergaderingen. Het gemeentekoor van Groningen en een gemengd kwartet verzorgde de zang. Sprekers waren: Elder Bowe de Vries, Elder Leo W. Whitlock, Broeder Dallinga (gemeente Groningen),

Elder Carlton J. Judkins, Elder Boudewijn J. Jelderda, Zr. Renstje Vanderlinden en Elder Nicholas Vanderlinden. De generale autoriteiten werden voorgesteld door Elder Melvin H. De Young en Elder Phares N. Green werd ondersteund als eerste en Elder Nicholas Vanderlinden als tweede raadgever in het zendingspresidentschap. De tweede zitting werd gehouden om 4.30 uur in het kerkgebouw, Achter de Hoven 2c te Leeuwarden. Er waren 140 aanwezigen. De sprekers waren: Elder Charles R. Hobbs, Elder Stephen M. Coleman, Elder John W. De Young, Broeder Wagelaar (Emmen), Elder Melvin H. De Young, Elder Rulon E. Ames en President Van Dam. De zendingssecretaris, Elder J. J. van Ry, stelde de generale autoriteiten voor en een meisjeskoor uit Groningen zorgde voor de zang.

ARNHEM DISTRICT-CONFERENTIE, 10 MEI 1953.

Beide vergaderingen om 10 uur en 2 uur werden gehouden in het gebouw „Musis Sacrum“, Velperplein te Arnhem. President Donovan H. Van Dam presideerde en Elder Dale Van Kampen, districtspresident leidde de zittingen. Sprekers waren: Elder John Veenendaal, Elder Richard G. Taylor, Elder J. J. Dicou (gemeente Apeldoorn), Elder Johannes van Yperen, Elder Le Grant De Bry, Elder Cornelius Van Leeuwen, Elder Phares N. Green, Elder Nicholas Vanderlinden, Elder Rey L. Duffin, Elder H. Z. Zweerink (gemeente Arnhem), Elder Thomas P. Vuyk, Elder Dale Van Kampen en President Donovan H. Van Dam. De generale autoriteiten werden voorgesteld door Elder J. J. Van Ry. Tot de muziek droegen bij: het koor van de gemeente Arnhem, het mannenkwartet van Arnhem, Zr. Eleonore Schippers met een piano-selectie en Zr. Ottevangen (gemeente Zutphen) met een solo-zang. Er waren 's morgens 111 en in de namiddag 116 leden, zendelingen en vrienden aanwezig.

AMSTERDAM DISTRICT-CONFERENTIE, 17 MEI 1953.

De zittingen werden gehouden om 10 uur en 4 uur in de Weteringschans 101. De Zendingspresident Donovan H. Van Dam presideerde en de districtspresident, Elder Thomas P. Vuyk, leidde beide vergaderingen. Sprekers waren: Elder Phares N. Green, Elder Cornelis Dekker (gemeente Den Helder), Zr. Henriëtta Kochheim, Elder H. Allen Godfrey, Zr. Charlotte S. Green, Elder Anton H. Bloemberg, Elder Bowe De Vries en Elder Charles R. Hobbs met een korte aankondiging van de Pinksterconferentie. Elder Albert B. Clark zong en Elder Florin R. Nielsen gaf een piano-solo ten gehore. De generale autoriteiten werden voorgesteld door Elder J. J. Van Ry, zendingssecretaris en eenparig ondersteund door de menigte. Er waren 204 aanwezigen.

In de namiddag spraken achtereenvolgens: Elder W. E. Lambrechtsen (gemeente Amsterdam), Zr. Grace Vlam, Elder Florin R. Nielsen, Elder Gordon C. Mortensen, Elder Albert B. Clark, Elder Thomas P. Vuyk en President Van Dam. Het gemengd koor van de gemeenten Amsterdam en Zaandam zongen voor de muziek en Zr. Gerti van der Rink (gemeente Haarlem), gaf een piano-solo ten gehore. Het totaal aanwezige leden, zendelingen en vrienden was 186.

DEN HAAG DISTRICT-CONFERENTIE, 31 MEI 1953.

In de „Amico“ zaal, Nieuwstraat 30, te den Haag, werden de vergaderingen om 10 uur en 4 uur gehouden. President Van Dam presideerde beide bijeenkomsten en Elder Leonard Hesterman leidde ze. Toespraken werden gegeven door Elder John R. Hayden, Broeder J. P. Schouw (gemeente den Haag), Zr. Renstje Vanderlinden, Elder Stephen M. Coleman, Elder Richard C. Taylor, Zr. Eleonore Schippers en Elder Nicholas Vanderlinden. Elder Jacob J. Van Ry stelde de generale autoriteiten

voor ter ondersteuning. Een gemengd Z.H.V.-koor van de gemeenten Den Haag en Delft zorgden voor de zang. Het aantal aanwezigen was 147.

In de namiddag spraken Elder Cornelius Van Leeuwen, Broeder L. F. C. Frölich (gemeente den Haag), Elder Jacob J. Van Ry, Elder Rinze Schippers (gemeente den Haag), Elder Leonard Hesterman en de Zendingspresident Donovan H. Van Dam. Het vrouwenkwartet uit den Haag zong „O mijn Vader”.

Er waren 155 aanwezigen.

ANTWERPEN DISTRICT-CONFERENTIE, 14 JUNI 1953. ✓

De vergaderingen werden gehouden om 10 uur en 2 uur in de „Cecil”-zaal, Meir 21, Antwerpen. President Donovan H. Van Dam presideerde en de districts-president Elder Allan H. Dietlein, leidde beide vergaderingen. Sprekers waren: Elder Dale Van Kampen, Broeder Stevens (gemeente Mechelen), Elder Voorhees, Zr. Renstje Vanderlinden, Elder Robert H. De Vries, Elder Clyde K. Rudd, Elder John R. Hayden en Elder Phares N. Green. De generale autoriteiten werden door de zendingssecretaris, Elder J. J. Van Ry, voorgesteld ter ondersteuning. Het Antwerpse koor zong onder leiding van Elder Dietlein en het solo-gedeelte werd door Zr. Janssens van de Antwerpse gemeente gezongen. Er waren 103 aanwezigen.

De sprekers in de namiddagbijeenkomsst waren: Elder Richard P. Steinfeldt, Broeder Gelijkens (gemeente Antwerpen), Elder Gordon C. Mortensen, Zr. Anaise Rudd, Elder Nicholas Vanderlinden, Elder Allan H. Dietlein en President Donovan H. Van Dam. De muziek werd verzorgd door 25 leden van het Rotterdam-Zuid-koor. Een totaal van 110 vrienden, leden en zendingen namen deel aan de conferentie.

VERTROKKEN:

Stephen Lynn van Wagenen. Aangekomen 7 December 1950. Vertrokken 11 Juni 1953.

Werkzaam geweest: Haarlem, Rotterdam Noord, Zaandam, Arnhem als G.P. van Nijmegen. Hoofdkantoor als Secretaris en Overziener van het Priesterschap. ✓

Leonard Hesterman. Aangekomen 7 December 1950. Vertrokken 11 Juni 1953.

Werkzaam geweest: Haarlem, Vlaardingen, Rotterdam Noord, Enschede, Arnhem, Den Haag als D.P. ✓

Allen L. De Waal. Aangekomen 7 December 1950. Vertrokken 11 Juni 1953.

Werkzaam geweest: Haarlem, Delft, Groningen, Leeuwarden, Rotterdam Zuid, Rotterdam Noord, Zutphen als G.P. ✗

Richard H. Storrs. Aangekomen 7 December 1950. Vertrokken 11 Juni 1953.

Werkzaam geweest: Haarlem, Schiedam, Rotterdam Noord, Amsterdam Zuid, Den Haag, Nijmegen als G.P. ✗

John Veth. Aangekomen 7 December 1950. Vertrokken 11 Juni 1953.

Werkzaam geweest: Haarlem, Rotterdam Zuid, Leeuwarden, Harlingen, Amsterdam, Hilversum als G.P. ✗

Rulon E. Ames. Aangekomen 21 December 1950. Vertrokken 11 Juni 1953.

Werkzaam geweest: Haarlem, Amsterdam, Rotterdam Zuid, Leeuwarden als D.P. ✗

Stephen Lynn van Wageningen

Allen L. De Waal

Leonard Hesterman

Richard H. Storrs

John Veth

Rulon E. Ames

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

GEHUID:

Speksnijder, Lodewika, te Rotterdam.

Van Rietschoten, Geertruida Catharina, met Carl H. Verrips, 7 April 1953 te Amsterdam.

INGEZEGEND:

Weening, Hermina, 3 Mei 1953 te Groningen.

Weening, Jurrien, 3 Mei 1953 te Groningen.

Weening, Anneke, 3 Mei 1953 te Groningen.

Weening, Jan, 3 Mei 1953 te Groningen.

Weening, Jacob, 3 Mei 1953 te Groningen.

Van Dam, Hendrikus Wilhelmus Johannes, 3 Mei 1953 te Amsterdam.

Van Dam, Jacob, 3 Mei 1953 te Amsterdam.

Van Dam, Cornelis, 3 Mei 1953 te Amsterdam.

Hille, Patricia Ann, 3 Mei 1953 te Amsterdam.

Waijeret, Christine, 3 Mei 1953 te Amsterdam.

Vries, Pauline Dirkje Joanna, 3 Mei 1953 te Amsterdam.

Lloyd, Patricia Joanna, 7 Juni 1953 te Rotterdam.

Lloyd, Dennis Henry, 7 Juni 1953 te Rotterdam.

GEDOOPT:

Bos, Eduard Johan	20 Maart 1953	Leiden
Oldenburger, Martha Geertruida	11 Juni 1953	Rotterdam Z.
Oldenburger, Helena Johanna	11 Juni 1953	Rotterdam Z.
Oldenburger, Versluis Maaïke Willemina	11 Juni 1953	Rotterdam Z.
Oldenburger, Egbert	11 Juni 1953	Rotterdam Z.
Molenaar, Jan	12 Juni 1953	Den Helder
Junius, Cornelia	12 Juni 1953	Amsterdam
Junius, Theodorus	12 Juni 1953	Amsterdam
Wagenmakers, Johannes Theodorus	12 Juni 1953	Amsterdam
Wagenmakers, Irma Adriana Johanna	12 Juni 1953	Amsterdam
van Sijen, Jenny Anna Kruelen	12 Juni 1953	Amsterdam
van Sijen, Andrea Meira	12 Juni 1953	Amsterdam
Huijzer, Vokje Looper	12 Juni 1953	Amsterdam
Huijzer, Hendricus Antonie	12 Juni 1953	Amsterdam
Verrips, Carl Hans	12 Juni 1953	Amsterdam
Reiter, Anna Maria	12 Juni 1953	Amsterdam
Sluyter, Sonja Theodora	12 Juni 1953	Amsterdam
Sluyter, Fredrik	12 Juni 1953	Amsterdam
Verolme, Gerbina	11 Juni 1953	Rotterdam N.
Coomans, Marinus	11 Juni 1953	Rotterdam N.
Coomans, Johanna Jacoba	11 Juni 1953	Rotterdam N.
Hehewerth, Geertruida	11 Juni 1953	Rotterdam N.
van Sleuwen, Iris Jacoba Martha	11 Juni 1953	Rotterdam N.
Dettingmeijer, Janna	11 Juni 1953	Rotterdam N.
Eckhart, Jacobus	11 Juni 1953	Rotterdam N.
Lageweg, Maria	11 Juni 1953	Rotterdam N.
Siepman, Andries	11 Juni 1953	Rotterdam N.
Veldhoen, Irene	11 Juni 1953	Rotterdam N.
Veldhoen, Hendrik Arie Bastiaan Jan	11 Juni 1953	Rotterdam N.
Van der Have, Willemina Jacoba	11 Juni 1953	Vlaardingen
Zierse, Willem	11 Juni 1953	Vlaardingen
Gardenier, van Eijk Antonia Johanna	11 Juni 1953	Vlaardingen
Gardenier, Adriaan	11 Juni 1953	Vlaardingen
Retel, Gerrit	11 Juni 1953	Dordrecht

DE

OPGENOMEN IN HET PRIESTERSCHAP:

- Dekker, Cornelis, als Ouderling, 12 April 1953 te Den Helder. ✓
 Wiesmann, Hein Helmut Alfred, als Priester, 7 Juni 1953 te Utrecht. ✓
 Van Dijk, Gerrit Christiaan, als Priester, 30 Mei 1953 te Utrecht. ✓
 Bomer, Rijk, als Leraar, 22 Februari 1953 te Utrecht.
 Van der Mijle, Jacob, als Ouderling, 3 Mei 1953 te Dordrecht. ✓
 Mulder, Johannes, als Ouderling, 14 Juni 1953 te Haarlem. ✓
 Van Straveren, Johannes Maria, als Diaken, 5 April 1953 te Haarlem.

OVERLEDEN:

Blansjaar, Johanna, 13 Juni 1953 te Den Helder.

Moge God aan de familie
 de kracht geven om dit
 verlies te dragen.

VERTROKKEN:

✓ Rosenthal, Glijntje v. d. Beek ...	Den Haag 12 Mei 1953	Duitsland
✓ Rosenthal, Erna Helena	Den Haag 12 Mei 1953	Duitsland
✓ Rosenthal, Renate	Den Haag 12 Mei 1953	Duitsland
✓ Berloth, Maria	Den Haag 25 Mei 1953	Springville Utah
✓ Assenberg, Teuntje A.	Rotterdam Onbekend	Salt Lake City
✓ Lambrechtsen, Wilhelm Frans ...	Amsterdam 30 Mei 1953	Hollywood, Calif.
✓ Stevens, Martha Erna Frieda Donath	Amsterdam 30 April 1953	Salt Lake City
✓ Stevens, Hendrikus	Amsterdam 30 April 1953	Salt Lake City
✓ Stevens, Hendrikus Robert	Amsterdam 30 April 1953	Salt Lake City
✓ Stevens, Albertus Frans	Amsterdam 30 April 1953	Salt Lake City
✓ Gelijkens, Leonardus	Antwerpen 20 Juni 1953	Salt Lake City
✓ Gelijkens, Nathalia Jeanna Oudiffret	Antwerpen 20 Juni 1953	Salt Lake City
✓ Gelijkens, Jeanne Gaston Charlotte	Antwerpen 20 Juni 1953	Salt Lake City
✓ Gelijkens, Edith	Antwerpen 20 Juni 1953	Salt Lake City
✓ Gelijkens, Lucienne	Antwerpen 20 Juni 1953	Salt Lake City
✓ Kleijn, Cornelis Hendrik	Haarlem 1 Juni 1953	Provo, Utah
✓ Kleijn, Wilhelmina Christine G. Hart	Haarlem 1 Juni 1953	Provo, Utah
✓ Kleijn, Mildred Kirsten	Haarlem 1 Juni 1953	Provo, Utah
✓ Poolman, Justus Cornelis Humphrey	Den Haag 3 Juli 1953	London Ont., Can.
✓ Poolman, Madelen Eugenie Nancy Gyr	Den Haag 3 Juli 1953	London Ont., Can.
✓ Poolman, Dorine Irene	Den Haag 3 Juli 1953	London Ont., Can.
✓ Poolman, Gladys Wilhelmina ...	Den Haag 3 Juli 1953	London Ont., Can.
✓ Poolman, Nancy Madelen	Den Haag 3 Juli 1953	London Ont., Can.

AANGEKOMEN: ALS ZENDELINGEN:

- ✓ Hendricus J. M. Hoole Jr., Salt Lake City, Utah te Haarlem.
- ✓ Willem Bastiaan Hesterman en Jantine Achterhof Hesterman, Salt Lake City Utah, te Utrecht als G.P.
- ✓ Bowe De Vries, Ogden Utah, te Leeuwarden als G.P.

H. J. M. Hoole

Willem B.
Hesterman

Jantine A.
Hesterman

Bowe de Vries

OVERGEPLAATST:

- ✓ Clara R. Borgeson van Den Haag naar Rotterdam Noord.
- ✓ Hendricus J. M. Hoole van Den Haag naar Haarlem als G.P. met Gordon C. Mortensen D.P.

- Clyde K. en Anaise G. Rudd van Rotterdam Zuid naar Antwerpen als G.P. en D.P. Zr. Rudd verzorgt de Ster. ✓✓
 Gordon C. Mortensen van Amsterdam naar Haarlem als D.P. met H. J. M. Hoole. ✓
 Nicholas en Renstje Vanderlinden van Rotterdam Noord naar Rotterdam Zuid als G.P. van geheel Rotterdam. ✓✓
 John Veenendaal van Rotterdam Noord naar Utrecht als D.P. met Carlton J. Judkins. ✓
 Carlton J. Judkins van Groningen naar Utrecht als G.P. van Hilversum met John Veenendaal. ✓
 Johannes van Yperen, D.P. te Arnhem. ✓
 Anton Bloemberg van Rotterdam naar Dordrecht met Albert B. Clark. ✓
 Leo W. Whitlock, D.P. van Groningen. ✓

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

Emigranten

Broeder, Zuster, gaat gij emigreren? Hebt g' aan alles wel gedacht? Blijft gij trouw de Kerk van Christus eren, 't Geen van U toch wordt verwacht?	Hebt gij niets — en niets vergeten? 't Boek van Mormon ingepakt? Ja — dat mag eerst reizen heten, Als 't ging — met beleid en tact.
Weet ge 't zeker, lieve vrienden, Dat U hier niets achterliet? Is de bijbel wel te vinden, Die U perspectieven biedt?	Voor het leven in de vreemde Is Gods woord Uw steun in nood, Want of gij het ook al meende Nergens leeft g' alleen bij brood.

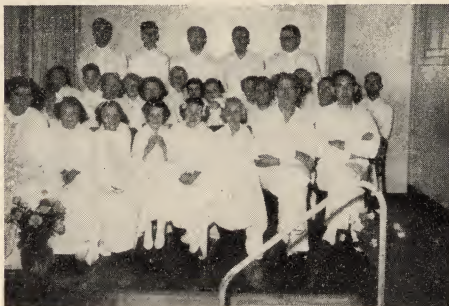
Kijk eens goed; dus niets vergeten!
 Dan de koffers maar op slot.....
 Ja — dat mag eerst reizen heten!
 Broer en Zus, vertrek met God!

Elder Nicholas Vanderlinden.

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

„De Ster”

✓ „De doop is het levende symbool van een herboren staat”

In het District Rotterdam sloten 24 van Gods' kinderen een verbond met hun Vader door de doop in het watergraf.

✓ *Z.H.V. - Feest in de Mechelen Gemeente*

Gelijke stukken taart snijden, hoor!

Eerste rij v.l.n.r.: Zr. Ludovica Stevens (raadgeefster), Zr. May Nuyts, Zr. Maria De Kimpe, Zr. Louisa Verscheuren.

Tweede rij staande v.l.n.r.: Zr. Adela van Giersbergen, Zr. Gertrude Roelants (secretaresse), Zr. Mariette De Schutters, Zr. Jeanne Goovaerts (raadgeefster), Zr. Paula Goovaerts, Zr. Maria Van Goolen (Presidente).

Watersnood-herinnering....

Verzameling van klederen door de Antwerpse Gemeente voor de slachtoffers in Nederland.

Het Jeugdwerk Rotterdam-Zuid leeft!

Een mooi tafereeltje uit „Repelsteeltje”, opgevoerd door meisjes van het Jeugdwerk in de Gemeente Rotterdam-Zuid.

Gij zult U zelve zijn

*Luister niet steeds hoe het was,
of hoe het „de anderen” zeggen,
't Gerucht van die deden en doen
ruise voorbij Uwen geest.*

*Eens komt de dag die u meet
naar het goud dat iuw hand heeft gegraven :
Niet wat zij waren weegt dan,
maar wat gij zélf zijt geweest !*

E. S. Adama van Scheltema.